

OBSAH

- I. Dnešní situace slovanstva; faktické změny a ideové přesuny. Třídění slovanské politiky a její úkoly. Vliv status quo a evropského vývoje na evoluci slovanské ideologie. Psychologie neujasněnosti, reminiscence, nedostatek autority. Noví činitelé prokazující vliv na směr slovanské politiky: Svaz národů a Vatikán. Nedostatek společného niveau pochopení nových úkolů a nutnost jeho utvoření. Slovanská politika státní a revoluční. Ideologické kvašení a nesnáze mladé slovanské demokracie 9
- II. Reální základna slovanské vzájemnosti a součinnosti. Bulharské, jihoslovanské, polské, české a ruské projevy o cílech a metodách slovanské politiky 27
- III. Dvojí pojmání úkolů slovanské politiky: revoluční a státo tvorné. Jednotlivé proudy státo tvorného pojmání: katolický, demokratický a rusofilský; přehled dvou posledních. Genese rusofilského směru a jeho charakteristické rysy. Konstrukce demokratického názoru na slovanství . . . 56
- IV. Význam směru politického a kulturního vývoje Slovanstva. Jihoslovansko-bulharská otázka; kniha Struppa. Kulturní vývoj v Rusku: menšinový problém hybnou silou dějin posledních 200 let. Společnost ruských a polských zájmů. Polsko vede Rusko na západ a vzbuzuje v Rusku zájem o Slovanstvo. Důležitost dalšího přiklonění Polska k Malé dohodě. Stanovisko demokratické koncepce a rusofilského směru ohledně kulturního vývoje Slovanstva 72

- V. Rusofilská koncepce a zásady moderní státní politiky. Poměr katolíků ke slovanství; zájem náboženský a kulturní; cyrilometodějská myšlenka toliko součástí unionistické idey. Zájmy Vatikánu ve slovanských záležitostech a respektování těch zájmů státní politikou 94
- VI. Vzájemný vztah jednotlivých koncepcí: zvlášť rusofilské a katolické. Poměr mezi katolickým a demokratickým pojmáním slovanství: souhlas o formu při ideovém boji o její obsah; obě koncepce jsou oporou státní slovanské politiky 115